

Sygn. akt IV CNP 31/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 18 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV Ca (...),
w sprawie z powództwa Ł. P.
przeciwko S. W.
o nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 grudnia 2016 r.,

**odrzuca skargę
i oddala wniosek S. W. o zasądzenie kosztów postępowania
skargowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w S. na skutek apelacji obu stron zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S. w ten sposób, że powództwo powoda o ochronę własności przygranicznego zabudowanego przez sąsiada zgodnie z pozwoleniem na budowę odcinka gruntu w zasadzie oddalił, za wyjątkiem nakazania pozwanej rozbiórki murka oporowego (krawężnika) biegnącego na nieruchomości skarżącego od strony ulicy J. w S. o wymiarach i przekroju opisanych w opinii pisemnej biegłego sądowego J. M. z dnia 23 września 2012 r.

Powód w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem tego prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji wskazał, że skargę opiera na art. 45 ust. 1 Konstytucji, art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w zw. z art. 48 k.p.c., art. 20 i 21 ust. 1 Konstytucji w zw. z art. 222 § 1, art. 223 k.c., art. 227 w zw. z art. 217 § 2 k.p.c., art. 229 k.p.c., art. 223 k.p.c., art. 231 k.p.c., art. 100 k.p.c. Skarżący choć oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 1000 zł stwierdził, że wydanie przedmiotowego wyroku spowodowało wyrządzenie szkody w kwocie nie mniejszej niż 300 000 zł wyliczonych jako utracone przez skarżącego poniesione nakłady na zakup nieruchomości i jej kontynuowanie przed dniem wydania zaskarżonego orzeczenia. Jednocześnie bez jakiegokolwiek wyjaśnienia w ramach powołania art. 424¹ § 1 k.p.c. wskazał, że „zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych, nie było i nie jest możliwe z uwagi na wartość przedmiotu sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przysługuje w zasadzie od prawomocnego orzeczenia sądu w zasadzie drugiej instancji, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a jego zmiana lub uchylenie w drodze innych środków prawnych, nie było i nie jest możliwe (art. 424¹ § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać wywód wykazujący, że wzruszenie tego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Wniesiona skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Sąd Najwyższy wskazywał wielokrotnie, że powyższy przepis nakłada na skarżącego obowiązek wykazania w drodze odrębnego, wyczerpującego i nie budzącego wątpliwości wywodu prawnego, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżącego obciąża zatem obowiązek przedstawienia wyczerpującej analizy prawnej przepisów dotyczących wszystkich dopuszczalnych środków zaskarżenia i wykazanie, a nie tylko wskazanie czy uwiarygodnienie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia przy pomocy tych środków nie było i nie jest możliwe (por. np. postanowienia Sądu najwyższego z dnia 17 sierpnia 2005 r. I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17, z dnia 23 stycznia 2009 r. I CNP 108/08, niepubl. i z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140). Skarżący nie przedstawił żadnego wywodu prawnego dotyczącego braku podstaw do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Był on, zwłaszcza w świetle ujawnionych w skardze okoliczności konieczny, a jego brak uzasadniał odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie wskazano, że skarga podlegała, jako niedopuszczalna, odrzuceniu. Wobec tego żądanie zasądzenia kosztów związanych ze sporządzeniem odpowiedzi na skargę nie zasługiwało na uwzględnienie.